

ИДАТЪ ДНИ.

„Ето, идатъ дни,“ говори Господъ Иеова, „и ще проводя гладъ на земята; не гладъ за хлѣбъ, нито жажда за вода, но за слушане Словото Господне.“ *)

Всѣка форма, или всѣки предметъ се оценява по своитѣ качества; красотата — по своитѣ накити; умътъ — по своето знание; сърцето — по своята добрина; душата — по своето благородство; духътъ — по своята сила.

„Ето, идатъ дни, и ще проводя гладъ на земята.“ Често хората роптаятъ противъ глада, като мъчително състояние за организъма. Обаче, съвременната култура се дължи на глада, като великъ потикъ. Гладътъ подтиква хората къмъ придобиване на знания, изкуства, музика и т. н. Днесъ хората се стремятъ къмъ знание, не толкова отъ любовъ, колкото отъ страхъ да не гладуватъ. Гладътъ е великъ остенъ въ живота, и подъ напора на този остенъ хората учени ставатъ, красиви ставатъ, добри ставатъ. Всички добрини въ свѣта сж резултатъ на този великъ остенъ — глада. Значи, любовта още не царува въ свѣта. Въ свѣта първо действува закона на този великъ остенъ, който наричатъ „законъ на необходимостта,“ а после иде „закона на любовта.“ Какъвто остенъ представя глада за хората, сжщо такъвъ остенъ е злото. Следователно, и злото е необходимо въ свѣта, за да подтиква хората къмъ деятелностъ. Какви сж схващанията на хората за злото, не е важно за насъ, но ние казваме, че злото, като сила въ свѣта, нѣкога е било добро. Доброто на миналитѣ вѣкове е днешно зло, а днешното добро ще бжде зло на бждещитѣ вѣкове. Значи, само по себе си, доброто никога не може да се оформи. Това, което всѣкога остава непроявено или неоформено, е добро; всѣко нѣщо, което се проявява, е зло.

Така говорятъ за злото и доброто великитѣ мислители; така говорятъ и Великитѣ Учители въ свѣта. Това опредѣление на мнозина ще се види странно. Питамъ: ако ти по невнимание хванешъ сабята, която нѣкой другъ направилъ и изострилъ, и се порѣжешъ, жестоко ли е това? Че ти си се порѣзаль, не е виновенъ онзи, който направилъ сабята,

*) Амосъ 8 : 11.